

De redactie ging op zoek naar advocaten voor wie geloof belangrijk is, wier werk erdoor wordt beïnvloed. Haroon Raza (28) is advocaat straf- en vreemdelingenrecht bij Stolk Advocaten in Rotterdam. In juni wordt hij medewerker. Hij is moslim.

Vera Spaans
journalist

‘Ik ben elke dag advocaat en elke dag honderd procent moslim, hoop ik’

‘Een groot deel van mijn cliënten is moslim. Ons kantoor is gevestigd in Het Oude Noorden, een wijk waar veel allochtonen wonen. Als ik zie dat mijn cliënt moslim is, schroom ik niet om hem te begroeten met assalamulalaikum, vrede zij met u. Dan voelen ze zich vaak meteen thuis.’

Raza is een van de weinige moslimadvocaten in Nederland. Hij is van Pakistaanse komaf, geboren in Londen en opgegroeid in Rotterdam. Eén keer verdedigde hij een vermeende moslimterrorist. Ook stond hij een imam bij die volgens minister Verdonk haat zou zaaien.

‘Werken volgens mijn geloof betekent dat ik iedereen met hetzelfde, en dat is heel veel, respect behandel,’ zegt Raza. ‘Dat is mijn beroepseer én mijn geloof. Ik ben elke dag advocaat en elke dag honderd procent moslim. Hoop ik. Het is mijn geloof om nederig te zijn. Tegenover mijn cliënt, niet in de rechtszaal, natuurlijk.’

Sommige orthodoxe moslimmannen geven geen handen aan vrouwen, maar dat doet Raza wel. ‘Je moet je aanpassen aan de beroepsgroep. Als je geen handen wilt geven, kun je beter slager worden. Maar bij sommige moslimcliënten pas ik wel op: je weet dat vrouwen dat niet altijd gewend zijn. Dan pas ik me aan. Ze komen niet om mij een hand te geven, ze komen zodat ik hen kan bijstaan.’

In zijn ogen is er niets in de advocatuur strijdig met de islam. ‘Anders was ik geen advocaat geworden. Je hoort wel eens dat het niet goed is dat je als moslimadvocaat in Nederland onderdeel bent van een niet-islamitisch rechtsstelsel. Mensen die dat zeggen zijn geen moslims met hersenen. Je bent hier, dus conformeer je je aan het Nederlandse rechtssysteem. Dat is een kwestie van deel uitmaken van een samenleving.’

<HET ENIGE DAT ZOU KUNNEN STRIJDEN MET
MIJN GELOOF IS DE VRIJDAGAVONDBORREL,
MAAR DAN DRINK IK SPA>

Het is heel simpel, zegt Raza: ‘Op het moment dat je voor strafrecht kiest, neem je alles aan wat daarbinnen valt. Ik zou ook iemand verdedigen die een moskee in brand heeft gestoken. Niet dat ik het daarmee eens ben, maar dat ben ik nooit met de feiten waarvoor mensen zijn veroordeeld.’ Hij lacht: ‘Het enige wat ik kan bedenken dat strijdig zou kunnen zijn, is de vrijdagavondborrel, maar dan drink ik spa. En tijdens de lunch eet ik geen varkensvlees, en verder alleen halal.’

Bijna had hij zich na zijn afstuderen afgekeerd van de advocatuur. Met redelijke cijfers en een goed cv stuurde hij 180 sollicitatiebrieven. ‘Ik ben maar drie of vier keer op gesprek gevraagd. Eén van die keren vroegen ze waar mijn naam vandaan kwam. Toen ik Pakistan zei, zeiden ze: “Dat is een moslimland hè?” En ze vroegen of ik moslim was. Ja, zei ik. Toen vroegen ze of ik belijdend was. Ik aarzelde, maar toen ik bevestigde dat ik geen varkensvlees at en geen alcohol dronk, vonden zij dat ik belijdde. Terwijl je daarvoor vijf keer per dag moet bidden. En dat doe ik niet. Ik ben lui. Eigenlijk zou ik het wel moeten doen. Het geeft ook gewoon rust tijdens een drukke dag.’

